

opfattelse sådan, at det ikke bare er 10 rockerborgere, vi snakker om, men at vi i virkeligheden snakker om et uendeligt antal boliger her i landet, hvor man fra politiets side kan sige, at her må den og den person ikke bo?

Margrete Auken (SF):

Også i SF er vi jo i en vis forstand meget glade for det forløb, vi har været igennem: Vi begynder i forholdsvis vild kaos og panik, hvor man har en fornemmelse af, at ting skal jages igennem med manerer, som måske passer godt til, at der er rockerkrig, men som ikke passer særlig godt til Folketingets værdighed og grundighed.

Det var vældig godt, at vi havde den høring forleden dag, som bl.a. var medvirkende til at kaste et godt skær over Folketingets arbejde. Forhåbentlig var der flere, der så den, end der er, som overværer den platte debat, vi havde lige før, om, hvem der var den værste til ikke at komme osv. Det er ikke fremmede for vores gode navn og rygte, men det *var* den høring.

Vi er da også i SF glade for en hel del af det, der efterfølgende er kommet ud af høringen, fordi det er blevet taget alvorligt i Retsudvalgets betænkning. Hvis hr. Frank Aaen havde læst den, ville han kunne se, at hele udvalget er enig om, at det her er et meget, meget midlertidigt indgreb. Nu ved jeg ikke, hvad Enhedslisten mener, men jeg kunne forstå, at det er Enhedslisten også enig i, og det står faktisk i betænkningen.

Vi ved godt, at det er helt andre ting, der skal til. Og det skal vi selvfølgelig også beskæftige os med: Hvad er det, der skal til?

Det er ikke, fordi jeg har tænkt mig at bruge så forfærdelig meget tid på hr. Frank Aaen, for jeg synes altså, at rockerkrigen er betydelig vigtigere end den uenighed, der kan være mellem Enhedslisten og SF i denne her sammenhæng. Jeg beklager, at vi kan komme til at flytte så meget vægt over på det dér med at finde et hår i suppen. Når nu suppen er af en helt anden art, så er den gang hår i suppen-finderi måske mere et akademisk skoleridt, som ikke har noget med virkeligheden at gøre, og det er ikke særlig omtænksomt. Selv om man kan kalde det et akademisk skoleridt, synes jeg, at det virker pinligt.

Men i denne her sammenhæng ærgrer det mig så også, at regeringen ikke er gået ind på det kritiskpunkt, der hedder domstolsprøvelse. Vi fik de andre ændringsforslag og konkretiseringen i teksten, og vi støtter dem. Vi er glade

for, at man kom i tanker om, at der skulle være vanvarebestemmelser i lovforslaget, så man ikke hælder folk to år i fængsel – eller mindst 30 dage – hvis de kommer til at gå ind i en bygning og ikke er klar over det. Det var en åbenlys sjuskefejl i forslaget, og det er godt, at det blev rettet op.

Men det, vi er kedede af, er, at vi ikke har fået det ind med domstolene. Alle – så at sige alle – deltagerne i panelet mente, at det ville hjælpe på lovens retstryghed – lad mig kalde det det i denne her sammenhæng.

Når man bare henviser til, som hr. Jensby gjorde før, og som også andre har gjort, at et almindeligt tilhold jo heller ikke skal domstolsprøves på samme måde, så må man sige, at det giver altså maksimalt 6 måneders fængsel, mens det her giver 2 års fængsel. De andre har muligheder for bøder og alt muligt andet; det er der overhovedet ikke plads til her; det er hele balladen, der skal ind, og det er minimum 30 dages ubetinget fængsel, hvis ikke der er en vanvarebestemmelse. Derfor kan det ikke uden videre sammenlignes med de almindelige tilhold, og derfor burde det også have været regeringen og flertallet herinde magtpåliggende at prøve at få klaret den sag med en domstolsgaranti.

Vi er i SF ærgerlige over, at man ikke går seriøst ind på at se, hvordan det her faktisk kan klares. Ressourceargumentet er så pinligt, så jeg ikke synes, at man skal bruge det. Jeg håber aldrig, det vil blive brugt mere. At sige: Vi har ikke ressourcer til at sikre retssikkerheden, det må man aldrig gøre.

Sande til-argumentet synes jeg er bedre. Det er også derfor, at vi har prøvet i vores ændringsforslag at indbygge en række forbehold, eller hvad man nu skal kalde dem, altså en række stopklodser, sådan at det ikke er muligt for folk, der vil udnytte et godt system, at få det til at gå i stykker. Jeg kan her specielt henvise til vores stk. 1 om, at det ikke er 24-timers-reglen, men 5-dages-reglen, vi bruger. Jeg kan henvise til, at vi også siger, at det i høj grad er det, der ligger til grund for selve tilholdet, som skal lægges til grund i retten også. Og jeg kan henvise til, at vi i stk. 5 siger, at hvis man er ude for noget her, der er ren chikane, så kan de få regningen i hovedet, kan de, og at vi i stk. 8 indskærper, at det ikke er muligt før efter 6 måneder at få en sag rejst igen, hvis den er blevet afgjort.

Det er alt sammen noget, som kunne medvirke til at afbøde sande til-frygten, som jeg synes er relevant. Jeg synes, den er relevant, men jeg